

Mesajul ploii târzii este un test

Dacă mesajul ploii târzii ne este vestit în prezent, atunci a-l accepta și a-l trăi, sau a nu-l accepta și trăi trebui să fie o problemă de mântuire pentru noi. Ellen White spune că, fie vom primi ploaia târzie, fie vom fi pierduți: „Dacă nu progresăm, dacă nu adoptăm o atitudine favorabilă pentru a primi atât ploaia timpurie, cât și **ploaia târzie, ne vom pierde sufletele**, iar responsabilitatea va fi în pragul ușii noastre”. – [TM, p.507, par.2]

Are acest mesaj un caracter mântuitor, întocmai cum a avut fiecare mesaj al adevărului prezent (Noe, Ieremia, Ioan Botezătorul, Jones și Waggoner, etc.)?

„Ascultarea de Legea lui Dumnezeu și **de Spiritul Profetic** i-a deosebit întotdeauna pe cei din adevăratul popor al lui Dumnezeu, iar **testul este de obicei cu privire la manifestările prezente**. În zilele lui Ieremia, oamenii nu aveau nicio întrebare cu privire la mesajul lui Moise, Ilie, sau Elisei, dar s-au îndoit și au dat la o parte solia trimisă de Dumnezeu lui Ieremia, până când puterea ei s-a risipit și nu a mai fost niciun remediu, în afară de faptul că Dumnezeu i-a dus în robie. Într-o modalitate asemănătoare, în zilele lui Hristos, oamenii învățaseră că solia lui Ieremia a fost adevărată și erau convinși că, dacă ar fi trăit în zilele părinților lor, ar fi acceptat solia lui, dar în același timp, ei respingeau solia lui Hristos, despre care scriseseră toți profeții”. [LLM, p.33].

„Oamenii nu pot respinge avertizările pe care Dumnezeu le trimite în mila Sa, fără a fi pedepsiți. **O solie a fost trimisă din cer lumii din zilele lui Noe, iar salvarea lor a depins de felul în care ei au tratat solia aceea**. Pentru că au respins avertizarea, **Duhul lui Dumnezeu a fost retras de la cei păcătoși**, care au pierit în apele potopului.... Privind spre zilele de pe urmă, aceeași Putere infinită declară cu privire la aceia care ‘n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți’, din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună; pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcerea în nelegiuire, să fie osândiți’ (2 Tesaloniceni 2,10-12). **Când ei resping învățăturile Cuvântului Său, Dumnezeu Își retrage Duhul de la ei și-i lasă pradă amăgirilor pe care le iubesc**”. – *Tragedia veacurilor*, p.431, par.1.

Probabil credeți că nu există niciun mesaj nou pentru noi și că pur și simplu predicăm același mesaj pe care l-am predicat timp de patru generații, sau „veacuri” de acum înainte: „**În**

fiecare veac are loc o **nouă** dezvoltare a adevărului, **un mesaj** de la Dumnezeu pentru oamenii din **generația aceea**. Toate adevărurile cele vechi sunt esențiale, **adevărul cel nou nu este independent de cel vechi, ci o descoperire a acestuia**. Numai când vom înțelege vechile adevăruri, vom putea să le pricepem pe cele noi”. – *Parabolele Domnului Hristos*, p.128.

Este probabil ca mesajul pe care îl identificăm acum să ne pregătească pentru a primi revărsarea ploii târzii odată cu legea duminicală națională? Dacă respingem mesajul acesta, am putea să nu fim pregătiți pentru revărsarea ploii târzii. La fel a fost în singurele două modele pe care le avem pentru ploaia târzie, anul 31 î.Hr și anul 1888.

„Aceia care **au respins mărturia lui Ioan nu au beneficiat de învățăturile lui Isus**. Împotrivirea lor față de **mesajul** care prezicea venirea Sa i-a pus în situația în care nu au putut să primească imediat dovezile cele mai puternice care arătau că El era Mesia. Satana i-a determinat pe cei ce au respins **mesajul** lui Ioan să meargă și mai departe, să-L respingă și să-L răstignească pe Hristos. Prin faptul acesta, ei s-au pus în situația în care **nu au putut să primească binecuvântarea din Ziua Cincizecimii**, care i-ar fi învățat calea spre sanctuarul ceresc. Sfășierea perdelei din templu a arătat că jertfele și rânduielile iudaice nu aveau să mai fie primite. Marea Jertfă fusese adusă și fusese acceptată, iar **Duhul Sfânt care a coborât în Ziua Cincizecimii** a purtat gândurile ucenicilor de la sanctuarul pământesc la cel ceresc, unde Domnul Isus intrase cu propriul sânge, pentru a le oferi ucenicilor Săi binecuvântările ispășirii Sale. Totuși, iudeii au fost lăsați într-un întuneric **deplin**. Ei au pierdut **toată** lumina pe care ar fi putut să o aibă cu privire la Planul de Mântuire și au continuat să se încreadă în jertfele și darurile lor inutile.... Mulți au privit cu oroare la comportamentul iudeilor care L-au respins și L-au răstignit pe Hristos, iar când citesc istoria abuzului rușinos pe care L-a suferit El, ei cred că Îl iubesc și că nu L-ar fi negat asemenea lui Petru, nici nu L-ar fi răstignit asemenea iudeilor. Totuși, Dumnezeu, care citește inima tuturor, a supus unui **test** dragostea pe care ei pretindeau că o au față de Isus. Tot cerul a privit cu interesul cel mai profund primirea **soliei primului înger**. Mulți care au pretins că Îl iubesc pe Isus și care au vărsat lacrimi, când au citit istoria crucii, au râs de vestea bună a venirii Sale. În loc de a primi solia cu bucurie, ei au declarat-o a fi o amăgire. Ei i-au urât pe aceia care iubeau venirea Sa și i-au dat afară din biserici. **Aceia care au respins prima solie nu au putut fi binecuvântați de cea de a doua, și nici de solia strigătului de la miezul nopții**, care trebuia să-i pregătească să intre cu Isus, prin credință, în sfânta sfintelor din sanctuarul ceresc. **Prin respingerea celor două solii anterioare, ei și-au întunecat mintea**

Într-o asemenea măsură, încât nu pot să vadă nicio lumină în solia îngerului al treilea, care arată calea spre sfânta sfintelor. Am văzut că, așa cum iudeii l-au răstignit pe Isus, tot așa bisericile oficiale răstigniseră soliile acestea și, ca urmare, nu cunosc deloc calea spre sfânta sfintelor și nu pot fi binecuvântați prin mijlocirea lui Isus acolo. Asemenea iudeilor, care își aduceau jertfele lor inutile, ei își înălțau rugăciunile inutile spre încăperea pe care Isus o părăsise, iar Satana, mulțumit de această amăgire, preia un caracter religios și conduce la sine mintea acestor pretinși creștini, lucrând cu puterea lui și cu semne și minuni mincinoase, pentru a-i ține strâns în capcana lui”. – *Early Writings*, p.259-261.

Vă rog să observați următoarele trei citate. În 1844, aceia care au înțeles greșit și au respins o profeție, în cele din urmă, au căzut la test. În 23 octombrie, 1844, aceia care au avut o înțelegere incorectă a sanctuarului din Daniel 8,14 și nu au fost dispuși să continue să cerceteze și să-și corecteze concepțiile au căzut la test. „Mulți care au ieșit să-L întâmpine pe Mire în timpul soliiilor primului și celui de-al doilea înger au respins solia îngerului al treilea, ultimul mesaj crucial care trebuia să-i fie vestit lumii, iar o poziție asemănătoare va fi preluată, când se va adresa ultima chemare”. – *Review and Herald*, 31 octombrie, 1899.

Într-o modalitate evidentă, ei nu au avut o experiență creștină adevărată cu Hristos, iar faptul acesta i-a dus în eroare. Nu încerc să mă concentrez asupra faptelor, nici nu sugerez că, dacă cineva acceptă cu numele și predică un mesaj adevărat, aceasta este tot ce trebuie să facă pentru a fi mântuiți. Eu încerc doar să evidențiez faptul că testul din octombrie 1844 a fost cu privire la profeție.

„Mi-a fost arătat ce anume a avut loc în cer la încheierea perioadei profetice din 1844. Când Isus Și-a încheiat lucrarea de slujire în sfânta și a închis ușa acelei încăperi, un mare întuneric s-a așternut peste aceia care auziseră solia despre venirea Sa, dar o respinseseră, iar ei L-au pierdut din vedere”. – *Early Writings*, p.251.

Ellen White spune că, dacă nu s-au pocăit de faptul acesta și nu s-au întors niciodată pentru a cerceta semnificația sanctuarului din Daniel 8,14, împreună cu toate implicațiile lui, în cele din urmă, au căzut, deoarece Satana a răspuns rugăciunilor acelor care au rămas în sfânta: „M-am întors să văd grupul celor care încă se închinau înaintea scaunului de domnie, iar ei nu au știu că Isus îi părăsise. Satana părea că se află lângă scaunul de domnie, încercând să ducă mai departe lucrarea lui Dumnezeu. Am văzut că ei priveau spre scaunul de domnie și se rugau: ‘Tată, dă-ne Duhul Tău’. Satana a suflat atunci asupra lor o influență nesfântă, în care era lumină

și putere multă, dar nu era dragoste plăcută, bucurie și pace. Scopul lui Satana era acela de a-i ține amăgiți, da a-i trage înapoi și de a-i înșela pe copiii lui Dumnezeu”. – *EW*, p.56, par.1.

Următoarea observație este dintr-o serie DVD, de Jeff Pippenger, intitulată „Cedar Falls 2009”, disponibilă la edgarpulido@theseventhunders.com. Când o citiți, vă rog să nu uitați ce spune Ellen White despre strigătul de la miezul nopții. „La aceasta, mi-am ridicat privirile și am văzut o cale dreaptă și îngustă, înălțată mult deasupra lumii. Poporul adventist călătorea pe calea aceasta spre cetatea care era la capătul ei. Ei aveau o lumină strălucitoare care venea dinapoia lor, de la începutul căii, despre care un înger mi-a zis că era **strigătul de la miezul nopții.... Alții au negat în grabă lumina dinapoia lor și au spus că nu Dumnezeu îi condusesse până acolo**. Lumina dinapoia lor s-a stins, lăsându-le picioarele într-un **întuneric deplin**, iar ei s-au împiedicat, și-au luat privirile de la semn, L-au pierdut din vedere pe Isus și **au căzut de pe cale în lumea întunecată și nelegiuită de jos**”.

Așadar, strigătul de la miezul nopții a fost o profeție (Daniel 8 și 9) care a fost un test în 1844. Dacă au dat greș la testul acela și au negat adevărata interpretare a profeției cu privire la strigătul de la miezul nopții, „L-au pierdut din vedere pe Isus și au căzut de pe cale în lumea întunecată și nelegiuită de jos”.

Transcrierea din DVD continuă: „Daniel 9 este indicatorul celor 2300 de zile, iar fără indicatorul din Daniel 9, nimeni nu ar fi rezistat în timpul strigătului de la miezul nopții.... Daniel 9 a fost textul de temelie care a condus la hartă [din 1843 și 1844 și la data de 22 octombrie, 1844] și este baza pe care este construit strigătul de la miezul nopții. În aprilie, 1845, în Albany, când... au negat validitatea adevăratului strigăt de la miezul nopții, întemeiată pe cronologia din Daniel 9, majoritatea conducătorilor milleriți au intrat în întuneric. Daniel 9 a fost textul cheie, care le-a îngăduit să intre cu Hristos prin credință în sfânta sfintelor, iar ei au știut că acea cronologie a fost biblică și corectă”.

Jeff Pippenger adaugă: „Samuel Snow este acela care a adus mesajul acesta la adunarea de tabără din 12-17 august, iar mesajul lui a fost întemeiat pe cronologia din Daniel capitolul 9, care i-a îngăduit să ajungă la alte pasaje din Biblie și să identifice... faptul că ziua ispășirii vine... 22 octombrie, 1844. Calculul lui Snow, întemeiat pe Daniel 9, prin care ei au stabilit data de 22 octombrie, 1844, a fost mesajul strigătului de la miezul nopții, care i-a făcut să își dea seama: „22 octombrie, 1844, acesta este mesajul!” Iar ei l-au vestit lumii”.

Majoritatea adventiștilor de ziua a șaptea sunt conștienți de faptul că Miller a făcut o greșală și a renunțat la Sabat, dar puțini sunt conștienți că prima greșală pe care a făcut-o William Miller a fost aceea de a respinge strigătul de la miezul nopții, care fusese vestit după adunarea de tabără de la Exeter, în vara anului 1844 (el a respins strigătul de la miezul nopții numai după 22 octombrie, 1844). Faptul acesta a condus apoi la a doua greșală făcută de Miller, și anume respingerea Sabatului. Strigătul de la miezul nopții a fost un mesaj profetic, prin urmare, testul a fost cu privire la profeție. Dacă înțelegem că evenimentele de la 1840-1844 se vor repeta până la ultima literă, oare sugerează faptul acesta că aceia care resping acum mesajul profetic din timpul strigătului cu glas tare vor merge mai departe și vor respinge Sabatul în timpul legii duminicale?

„**Timpul de încercare** este chiar acum, deoarece strigătul cu glas tare al îngerului al treilea a început deja prin descoperirea neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul care iartă păcatele. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple întreg pământul”. – *Review and Herald*, 22 noiembrie, 1892, par.7.

Vă rog să observați că ea numește această perioadă (dinaintea legii duminicale) „Timpul de încercare”. Acest fapt este important, deoarece aş dori să sugerez că de la 11 septembrie, de când îngerul din Apocalipsa 18,1-3 a făcut să cadă stropii ploii târzii (cu măsură), a fost un timp de încercare pentru adventiștii de ziua a șaptea. Faptul cu privire la care suntem încercați este acela de a accepta și de a trăi mesajul ploii târzii, întocmai cum adventiștii au fost încercați cu privire la mesajul ploii târzii, pe care l-au vestit Jones și Waggoner până în 1888. Ca să fiu cinstit cu voi, chiar dacă nu puteți să înțelegeți cu claritate relevanța datei de 11 septembrie, până la încheierea acestui studiu limitat, cu siguranță, studiul acesta a oferit dovezi suficiente pentru a arăta că ploaia târzie, strigătul cu glas tare și sigilarea încep înainte de legea duminicală. Așadar, dacă sunteți de acord cu mine că legea duminicală se află chiar după colț, cu siguranță, evenimentele acestea se petrec acum, indiferent dacă au început la 11 septembrie, sau la un timp după aceea – ele au început. Și ce înseamnă faptul acesta pentru tine, personal?

Vă dați seama că **acum** este „timpul de înviore”, când păcatele voastre sunt „șterse” (Fapte 3,19), nu la vreo dată viitoare, după legea duminicală (așa că, să nu credeți că atunci când veți vedea agitația cu privire la legea duminicală, veți putea începe să vă pregătiți!), când vă veți trezi și veți cumpăra untdelemn, presupunând că va fi înainte să se audă strigătul cu glas tare? **Acum** este timpul când Domnul îi sigilează pe cei din poporul Său și **acum** îi alege pe aceia care

vor primi ploaia târzie fără măsură, odată cu legea duminicală, sigilându-i pe aceia care **acum** nu au nicio pată și nicio zbârcitură în caracterul lor. Cine va primi și cine nu va primi ploaia târzie nu va fi hotărât după legea duminicală. Când legea duminicală va fi votată, toți aceia care au aplicat mesajul ploii târzii (care trebuie să vină înainte de legea duminicală) vor primi revărsarea ploii târzii fără măsură, în timp ce, așa cum spune Ellen White, restul sunt pierduți. Nu fiți asemenea fecioarelor neînțelepte, care se trezesc la legea duminicală, când strigătul cu glas tare este vestit cu putere și când este prea târziu pentru ca Hristos să dezvolte caracterul vostru.

Dragi frați și surori, nu știu ce credeți voi, dar eu am fost un adventist de ziua a șaptea pentru mai bine de un deceniu. Știu totul despre compromis. Când pofta după acel păcat îndrăgit obține prea mult, spunem: „Îl voi face astăzi, iar apoi, începând de mâine, voi renunța la el pentru totdeauna”. Sau, „La sfârșitul acestei luni intenționez să renunț”. „După revelion, intenționez să renunț la cutare lucru”. Și de ce întotdeauna, an după an, trec prin același tipar? Ei bine, din multe motive. Nu L-am iubit pe Hristos suficient, sau nu L-am iubit într-o modalitate corectă și neegoistă. Mi-a lipsit credința. Nu am fost predat. Totuși, un motiv a fost acela că am crezut că nu astăzi este ziua judecății pentru mine. Am știu că, după legea duminicală, păcatele sunt șterse. Prin urmare, am putut doar să aștept până când voi vedea agitația pentru legea duminicală, înainte de a mă apuca serios să scap de acele ultime câteva pete și zbârcituri din caracter. Totuși, frați și surori, când mi-am dat seama, cu câțiva ani în urmă, că Hristos a început deja să-i aleagă pe aceia care vor primi ploaia târzie și pe aceia care nu o vor primi, mi-am dat seama că **acum** este timpul pentru a birui orice pată și zbârcitură din caracterul meu, prin Hristos. Dacă Hristos îi alege **acum** pe aceia care vor primi ploaia târzie, iar ploaia târzie poate fi primită numai după ce ai biruit fiecare pată și zbârcitură din caracterul tău, înseamnă că **acum** este timpul de a birui fiecare pată și zbârcitură prin Hristos. Dacă vei aștepta până la legea duminicală, te vei trezi la strigătul cu glas tare: „Iată Mirele vine”, fără să ai un caracter reprezentat de untdelemn și vei fi pierdut, asemenea fecioarelor neînțelepte. Când mi-am dat seama că Hristos a început deja cu câțiva ani în urmă să separe grâul de pleavă din biserică și că eu am dormit în tot acest timp, așteptând ca strigătul cu glas tare, care se aude cu ocazia legii duminicale, să mă trezească și să-mi aprind candela, atunci mi-am dat seama că **acum** este timpul să înlătur orice pată și zbârcitură. Nu doar fiecare păcat, ci fiecare **urmă** a păcatului, fiecare **pată** a păcatului. Dacă păcatele voastre sunt șterse acum, înseamnă că dacă nu-l încredințezi păcatele tale lui Isus acum, în viitorul apropiat nu va mai fi nicio ocazie ca ele să fie

șterse. Dacă ele nu sunt șterse, atunci rămân în cărțile cerului, până când se încheie timpul de probă. În numai câteva luni de aici înainte va fi pentru totdeauna prea târziu, deoarece în numai câteva luni legea duminicală va fi votată, iar cei 144000 vor fi deja aleși. Dacă la data aceea nu vei fi sacrificat deja fiecare pată și zbârcitură de păcat pentru Mântuitorul tău, nu vei primi ploaia târzie, iar Ellen White spune că vei fi pierdut.

ACUM este timpul, frați și surori. Dacă legea duminicală ar fi votată astăzi, iar tu ai ști că timpul de probă s-a încheiat și nu vei mai avea nicio ocazie de a-ți dezvolta caracterul (așa cum spune Ellen White), ce ai putea să spui? Dacă timpul tău de probă s-a încheiat cu adevărat astăzi, ce ai spune? De-a lungul anilor, poate că ai crezut că „într-o zi” vei renunța la acel „mic” păcat. În fiecare zi „știi” că vei ajunge în cele din urmă la cer, dar trebuie numai să renunți la acel mic păcat, poate mâine. Totuși, acum, imaginează-ți că timpul de probă s-a încheiat pentru tine, deoarece ai așteptat legea duminicală, înainte de a te preda pe deplin, oare ai striga: „Dacă aș fi avut măcar încă 6 luni, aș fi putut să fiu pregătit!” Ei bine, nu te trezi în ziua aceea, când vei auzi deja despre legea duminicală și vei striga așa. Pentru că ar putea să fie prea târziu. Timpul tău de probă se încheie odată cu legea duminicală. **Acum** este timpul când ai acele „6 luni” proverbiale pentru a-I supune lui Hristos fiecare impuls. Te rog să citești prezentarea powerpoint de la pagina video. Închinarea de dimineață este una dintre cheile cele mai importante. Viața la țară este esențială din punctul meu de vedere. Aceste lucruri au schimbat totul pentru mine după cei 10 ani ratați în care l-am dat lui Hristos doar 99%. De asemenea, îmi dau seama că va fi nevoie de un sacrificiu. Va trebui să sacrifici puțin acea poftă. Va trebui să trăiești fără ea. Trebuie să îți dai seama că efortul pe care l-ai depus deja în cei 99% va fi egal exact cu acel ultim 1% care rămâne. Totuși, pot să-ți promit un lucru din această experiență dureroasă, și anume că, dacă începi să înlături orice ispită din viața ta, apoi, ori de câte ori ispita vine asupra ta pe neașteptate, îndepărtează-te de ispită, îndepărtează-ți privirile și gândurile imediat de la ea și înalță această rugăciune a credinței: „Tată ceresc, te rog să îndepărtezi de la mine aceste gânduri păcătoase”, sau orice altceva ar putea să te ispitească – iar pofta aceea va dispărea miraculos. Aceasta este taina evlaviei. Poate ca va trebui să te rogi de zece ori într-o oră, dar îți promit că, după câteva zile, după câteva săptămâni și după câteva luni vei fi un om schimbat, până când poftele nu vor mai fi așa de puternice și, în cele din urmă vor dispărea **complet** și firea ta va fi schimbată.

Ellen White a spus că până și tendințele noastre păcătoase pot să fie schimbate, așa încât să nu mai avem nicio înclinație spre păcat. Citește și roagă-te cu privire la Hristos, lucrarea Sa,

templul Său și profețiilor Sale. Când timpul tău de probă se încheie, nu vei spune: „Aș fi dorit să am acea bucătărie pregătită, în cele din urmă”. Sau, „Aș fi dorit să petrec mai mult timp la birou”, „Aș fi dorit să fi lucrat mai mult, ca să îmi permit acea croazieră”. Singura dorință a oricăruia dintre noi va fi aceea de a fi petrecut mai mult timp în rugăciune către Dumnezeu, cerând Duhul Său Sfânt, ploaia Sa târzie, în timpul ploii târzii. Nu fii printre fecioarele neînțelepte, care se vor trezi la legea duminicală și vor spune: „Secerișul a trecut, vara a trecut, iar noi nu suntem mântuiți”. În schimb, vei privi la Hristos și, când va veni El pentru tine, Îl vei auzi spunând: „Bine, rob bun și credincios, ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri. Intră în bucuria stăpânului tău”. Iar tu vei răspunde: „Cu adevărat acesta este Dumnezeul nostru în care am crezut, iar El ne-a mântuit”.

Pentru studiu suplimentar, consultă pagina de [link-uri](#).